

Tale til De Splittergales 26. års fødselsdag 5. november 2016.

Kære herlige orkester, kære alle I splittergale og kære gæster.

Tak for invitationen til at sige et par ord her.

De Splittergale er noget særligt. De Splittergale er Jacobs værk. Det er i år 26 år siden, at Jacob skabte orkestret De splittergale, i 1990 på Gallo Skolen i Aarhus. . Jacob har et hjerte, der banker for sårbare mennesker. Det opdagede han, da han som militærnægter skulle arbejde på Kirkens Korshærs varmestue. Det har jeg læst i avisen.

Det er 9 år siden, at jeg mødte De Splittergale første gang. Det var i Ridehuset, hvor der blev afholdt Sindets Dag den 10. oktober 2007. Socialrådmænd Gert Bjerregaard var forhindret, så jeg fik hvervet at skulle byde gæsterne velkommen. Som jeg sagde dengang, så: "bliver psykiatrien ofte anset for at være lukket og svært tilgængelig, men i dag slår vi i bogstaveligste forstand dørene op for psykiatrien".

Efter De splittergale havde spillet, fik jeg en længere snak med jer, og her fik jeg en indsigt i, hvad det handlede om. De Splittergale er noget særligt. Et sådant orkester har andre byer ikke, det er specielt for Aarhus, og det kan De Splittergale alene tage æren for. Uden jer ville Aarhus være en kulturelt fattigere by.

De Splittergale er ikke alene musiske talenter, som behersker både de traditionelle instrumenter som harmonika, guitar, fløjte o.s.v., men også savblad, kaffekande, træskeer osv. I er også et flot eksempel på en selvhjælpsgruppe, som holder hånden under hinanden. I er en flok, som har lavet et socialt fællesskab, hvor man tager hånd om hinanden. I fungerer som en stærk selvhjælpsgruppe, som med jeres udadvendte optræden er med til at nedbryde grænserne mellem mennesker med sindslidelse og raske – mellem gale og normale, som De Splittergale selv siger.

I er en flok, der har mod til at udstille de problemer, som I selv har eller har haft. Det kan ses i nogle af jeres numre, og det er det, der er så flot. Det giver os "såkaldt normale" en indsigt i, hvad der af og til rør sig i jer. I er et flot eksempel på, at Aarhus er en by med mangfoldighed, en by for alle, og det giver respekt, ikke alene blandt byens borgere, men også langt viden om.

Og så kan I også noget andet. I er fremragende gårdmusikanter. Det vil I høre om i et senere indlæg, hvor forfatteren til bogen "Gårdsanger af en anden verden", som handler om Sonni, vil fortælle jer om bogen. Når savklingen kommer frem, bliver der fuldstændig stille blandt tilhørerne. Det lyder så smukt. I kan synge de gamle viser, som jeg som barn hørte, da jeg voksede op på Islands Brygge. Ja, jeg voksede op med gadedrengene der, og det bliver man robust af – og så lærer man også at respektere mennesker, uafhængig hvem de er og hvad de er. Det har jeg brugt i alle mine voksenår. Vi er ikke ens, men vi er alle mennesker og vi har alle talenter. De skal bare findes – og sådan siger Jacob jo også.

Der er ikke længe til, at et nyt år begynder - 2017. Det er der mange, der glæder sig til. Aarhus skal være kulturhovedstad. Og med i et sådant projekt skal naturligvis også være De Splittergale. I har – som jeg kan læse i jeres sidste nyhedsbrev mange planer for året, der kommer. Det kan byen, kommunen, regionen, landet og udlandet glæde sig til.

Når Aarhus nu skal være berømt i hele verden, og det er der mange, der bruger mange penge på, skal vi så ikke også have noget at prale af, hvis alle dem, man henvender sig til, skulle finde på at komme? Og hvad er så mere flot for byen sammen med mange andre orkestre også at præsentere verden for De Splittergale, som viser, at Aarhus er en kulturby, men kunsten er mangfoldig. Byen er et flot forbillede for andre, både mennesker og byer.

Men nu til det mere alvorlige. Hvorfor skal der så være svære problemer med økonomien? Jeg synes, De Splittergale burde på finansloven, men der er også andre måder at bedre økonomien på.

Vi er langt over 300.000 mennesker, der bor i Aarhus Kommune. Hvis alle bare én gang om året gav en 10'er (det kan man ikke engang købe en ispind for), så ville De Splittergale få mere end 3 mill. kroner hvert år. Hvis det er for meget at forlange, så kunne f.eks. hver 10. århusianer give en 10'er, så blev det til noget over 300.000,- kr. hvert år og så måtte kommunen også bidrage. .

Jeg vil gøre reklame for, at mange flere bliver medlemmer af Støtteforeningen. Bliver bare én ud af 100 århusianere (det er 3000) medlemmer af Støtteforeningen, ja, så vil der i hvert fald være noget over 300.000,- kr. hjemme hvert år. Så er måske også kulturfesten som i dag sikret økonomisk.

Hjemme på mit kontor hænger en tegning af Storm P. Den viser to mænd, der står op ad en lygtepæl og snakker: "Hvordan kan man lave en ny og bedre verden?" siger den ene. Den anden ser tænksum ud, han vil gerne trække hatten lidt længere ned i panden, inden han siger: "Vi kan jo begynde med at tage hænderne op af lommen!"

En af mine yndlingsssange er: "Jeg elsker den brogede verden ..." og som der står i den: Hvis ej der var noget at kæmpe for, hvad var så vel jeg og du!

Kære De splittergale. Jeg vil sige tak, fordi I lod mig sige et par ord, og jeg vil så ønske jer sammen med alle jeres gæster en rigtig god fest og god vind fremover. Jeg vil følge jer og slås for jer. Jeg har taget hænderne op af lommen!